

Здається, нічні заметілі, а снігу нема

Іван Малкович

Здається, нічні заметілі, а снігу нема.

І листя нема, геть нічого нема, і нема супокою:

ті ж спогади,

лиця,

і вухо — як мак

розрізаний навпіл,— пусте і залите пітьмою.

Дух не може ніяк подолати бар'єр:

десять поверхів тиснуть людьми, що сумні, але строгі.

Не прошити їх всіх.

Твоє слово — не їхній суфлер.

їм хтось інший нашіптує глави давно вже зазубрених
оргій...